

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Holbæk Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det er et Par Ytringer af den højtærede Minister, jeg vil gøre et Par Bemærkninger til. Den meget ærede Minister tog Beslighed til at komme med en af sine Yndlingsudtalelser, i alt Fald en Udtalelse, som han og hans Parti gerne ty til, nemlig angaaende dem, der vildlede Mandstabet, de flette Elementer i Samfundet, der ikke tage sig andet til end at vildlede. Den Vildledning, som her skal finde Sted, omhandler jo Ketten til at gøre Strejfe. — At den højtærede Minister kan betragte det som urimeligt, viser, hvor langt man i Militæretaten er tilbage med Hensyn til Forstaaelsen af Tidens Krav. Jeg skal ikke angribe og heller ikke forsvare Strejfer, men jeg skal gøre opmærksom paa, at i den civile Verden anser man dem for fuldt ud lovlige. Strejferne kunne være ubehagelige snart til den ene Side og snart til den anden, men at sige, at de ere nedbrydende, strider mod den civile Opfattelse. I den militære Verden er man altsaa længere tilbage i saa Henseende. Jeg kan ikke tilbageholde en Anerkendelse af den Maade, hvorpaa den højtærede Minister holder Haanden over sine Fanger i Bridesløjelille, der for Resten forekomme mig at have det haardt nok. Jeg synes, at det er et aparte Tillæg til deres Straf, naar de høre, at den ærede Minister staar her for Offentligheden og lader sig forstaa med, at de vare ogsaa i anden Henseende nogle slemme Jyre. Det forekommer mig, at naar den ærede Minister havde noget af den Overbærenhed og Skaansomhed, som andre militære have talt om i Dag, vilde han næppe have givet dem, der sidde i Bridesløjelille for Ingeniørhistorien, det Tillæg til Straffen her offentlig at sige dem for at være, hvad han kaldte Ikle-Dydsmonstre. Jeg takter den højtærede Minister for Oplysningen om Personfikset i Ingeniørkorpset. Jeg skal tilstaa, jeg troede, at det Personfikset, som fandt Sted efter den uhyggelige Historie — som et æret Medlem har kaldt den — stod i Forbindelse med Ingeniørsagen. Jeg hører nu, at jeg har taget fejl, og jeg tror, at saa at sige Alverden har taget fejl i det Punkt. Vi have virkelig tillagt den ærede Minister en saa god Hensigt og Handling, at han vilde tilkendegive, at han ikke syntes om det, der var flet ved Ingeniørerne, hverken af Folkene gøre Strue, eller at der de foregaaende Aar har været en temmelig stor Demoralisation blandt Mandstabet. Jeg og mange med mig have

været Ministeren erkendtlige for, at han havde tilkendegivet, at han var misfornøjet med de stedfundne Forhold. — Jeg hører nu, at vi have tiltroet ham noget bedre, end han har fortjent. Jeg gør ham derfor en Undskyldning.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Maribo Amts 3dje Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

M. Madsen: Jeg vil tillade mig i Tilslutning til, hvad der allerede er fremkommet fra den højtærede Minister, at udtale, at fra Afdelingernes og Befalingsmændenes Side gøres der endogaa uhyre Anstrengelser for at beskæftige de unge, ikke alene gennem Læsning, Skrivning, Soldaterhjem o. s. v., men ogsaa ved Biblioteker og paa mange andre Maader, hvor det overhovedet er muligt. Der er et Punkt i, hvad det ærede Medlem fra Stege (Bjosen) sagde, som jeg gerne vilde give lidt bestemtere Adresse, det er med Hensyn til at faa Straffebestemmelserne i Almindelighed publicerede til de menige ved at lade dem indføre i deres Skjdebøger. Jeg vil finde det mindre praktisk, da den Bog ofte maa være i en andens Besiddelse end netop Mandens, nemlig Underafdelingens paa Grund af Opgørelsen o. s. v. Maa jeg tillade mig at henstille, om det ikke var muligt, hvis man kunde faa den fornødne Bevilling dertil, at lade uddele gratis Eksemplarer af Lærebog for menige til hver enkelt Mand. En saadan Bog koster kun ca. 50 Øre, men det er dog ikke saa lidt for en Mand, som intet har, og han føler i hvert Tilfælde ikke altid nogen Opfordring til at købe den, skønt det dog vil være omtrent nødvendigt, at han har den. Det vil være en ganske overordentlig Hjælp, som jeg tror Afdelingen vilde være meget taknemmelig for, hvis det kunde lykkes at faa den gennemført.

N. Nielsen: Jeg er vist ikke saa uenig med den højtærede Minister, som han synes at ville være med mig. Jeg er heller ikke uenig med ham om, at der skal være Orden og Sydighed, og jeg er heller ikke i Tvivl om, at hvad der er gjort, er gjort i den bedste Hensigt; men det, jeg henpegede paa, var, om der ikke, hvad jeg tror, havde været Mulighed for, at man kunde paa anden Maade have naaet, hvad man vilde og der ved have undgaaet, at ustyldige, som nu flet er, kom til at lide med de skyldige. Naar man saa siger til mig, at man ikke gør saa lidt i den Retning, som jeg antydede, men at man ikke kommer nogen Begne dermed, fordi Karlene ikke komme frivillig, kan jeg